

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง : การพัฒนาสังคมที่ยั่งยืนและเป็นธรรม*

ជ័យសាស្ត្រាអារិយ៍, លោក និរូប ស្រីពុង*

ความสำเร็จ

การพัฒนาประเทศในช่วงที่ผ่านมา แม้ว่าจะสร้างความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งวัดได้จากดัชนีชี้วัดผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) ขยายตัวเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๗ ต่อปี (ช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑ - ๗) ส่งผลให้รายได้เฉลี่ยต่อคนเพิ่มขึ้นจาก ๒๒,๐๐๐ บาท ในปี ๒๕๐๔ เป็น ๗๗,๐๐๐ บาท ในปี ๒๕๗๙ ทำให้ประเทศไทยพ้นจากการถูกจัดเป็นประเทศยากจนเข้าสู่ประเทศกำลังพัฒนา แม้ว่าเราจะได้รับผลกระทบจากวิกฤตเศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๔ แต่ภาวะเศรษฐกิจไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘ คือมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๖.๑ ต่อปี มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเฉลี่ย ๓,๔๕๕,๖๖๘ ล้านบาท/ปี และสามารถสร้างมูลค่าการส่งออกในปี ๒๕๗๙ ได้ ๓,๗๒๒,๔๑๑ ล้านบาท^๙

ผลจากการพัฒนาประเทศดังกล่าว ทำให้ชุมชนเมืองและชนบทมีความเจริญทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคต่างๆ ได้รับการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการศึกษาและสาธารณสุข ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเงิน มีการพัฒนาปรับตัวเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ มีระบบการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัยเชื่อมโยงภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลก โดยเริ่มมีบทบาทในเวทีการ

* หัวหน้าภาควิชาสังคมวิทยาและมนุษย์วิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 ① คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. ทิศทางที่ท้าทายแห่งการพัฒนาประเทศไทย ในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐. การสร้างฐานเศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืน. (กรุงเทพฯ : ๒๕๖๔ มีนาคม ๒๕๖๔), หน้า ๑.

๔๒๙ ระบบความทางวิชาการ เรื่อง “มหาวิชาการ”

เจรจาทางการค้าระหว่างประเทศมากขึ้น ผลของการพัฒนาประเทศดังกล่าว สร้างจุดอ่อน หลาຍประการที่ทำให้ฐานเศรษฐกิจของไทยขาดความมั่นคงและไม่ยั่งยืน การใช้การผลิต อุตสาหกรรมและการส่งออกเป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนา ทำให้การขยายตัวต้องขึ้นอยู่กับภาค ต่างประเทศและขาดการสร้างขีดความสามารถในการพัฒนา ต้องพึ่งพาการนำเข้าวัตถุที่บ ลินค้าทุน เทคโนโลยีและตลาดต่างประเทศอย่างต่อเนื่อง บางช่วงเวลาเศรษฐกิจไทยต้องเผชิญ กับปัญหาด้านเสถียรภาพ เศรษฐกิจโลกหดตัว ยิ่งส่งผลกระทบต่อความไม่มั่นคงและยั่งยืนในการ พัฒนาประเทศมากยิ่งขึ้น ดังนั้นประเทศไทยจึงควรให้ความสำคัญกับการสร้างฐานเศรษฐกิจ ลั่นคมที่มั่นคงและยั่งยืน

การสร้างฐานเศรษฐกิจแบบพอเพียง

ในเมื่อการพัฒนาตามกระแสหลักที่เกิดขึ้น ได้ดำเนินไปพร้อมกับการลดลงของทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างรวดเร็ว สภาพเศรษฐกิจและสังคมวิถีชีวิตเปลี่ยนแปลงไป ทำให้สังคมประเทศหันไปเพื่อการพัฒนาทางเลือก ที่น่าจะมั่นคงและยั่งยืนกว่าการพัฒนาตาม กระแสหลัก เพราะการพัฒนาทางเลือกไม่นเน้นการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นั่นก็คือ การพัฒนาตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) ซึ่งพระบาทสมเด็จ- พระเจ้าอยู่หัว พระราชทานแก่พสกนิกรชาวไทย เป็นการพัฒนาที่ตั้งอยู่บนฐานของทางสายกลาง และความไม่ประมาณ โดยคำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดี ในตัว ตลอดจนการใช้ความรู้ ความสามารถ ความเพียร ความรอบคอบและคุณธรรม พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วประกอบการวางแผน การตัดสินใจและการกระทำ เมื่อค้นพบการดำเนินชีพ “เศรษฐกิจแบบพอเพียง” และความมุ่งสู่มาตรฐาน “พออยู่ พอกิน” ตามแนวพระราชดำริด้วยจึงจะพัฒนาและพึ่งตนเองได้

การที่จะปฏิบัติตามแนวทางเศรษฐกิจแบบพอเพียง ให้ประสบผลสำเร็จได้นั้น ไม่ใช่เรื่องยาก หากประชาชนอยู่อย่างประคองตัว สร้างกรอบในการปฏิบัติตามแนวทาง เศรษฐกิจแบบพอเพียงอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ซึ่งมีหลักการที่สำคัญในการปฏิบัติ^๒ คือ

^๒ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. เอกสารประกอบการประชุม. (๒๕๔๗).

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง : ๔๒๕
การพัฒนาสังคมที่ยั่งยืนและเป็นธรรม

๑. ยึดความประหยัด ตัดถอนคำใช้จ่ายในทุกด้าน ลดละความฟุ่มเฟือยในการดำเนินชีวิตร่วมกัน ดังพระราชนำรัศว่า “...ความเป็นอยู่ที่ต้องไม่ฟุ่มเฟือ ต้องประหยัดไปในทางที่ถูกต้อง...”

๒. ยึดถือการประกอบอาชีพด้วยความถูกต้อง สุจริต แม้จะตกรอญูในภาวะขาดแคลน ในการดำเนินชีวิตร่วมกัน ดังพระราชนำรัศว่า “...ความเจริญของคนทั้งหลาย ย่อมเกิดมาจากการประพฤติชอบและการหาเลี้ยงชีพชอบเป็นหลักสำคัญ...”

๓. ละเลิกการแก่งแย่งผลประโยชน์และแข่งขันกันในทางการค้าขายประกอบอาชีพแบบต่อสู้กันอย่างรุนแรงดังอดีต ซึ่งมีพระราชนำรัศเรื่องนี้ว่า “...ความสุขความเจริญอันแท้จริงนั้น หมายถึงความสุขความเจริญที่บุคคลแสวงหาได้ด้วยความเป็นธรรมทั้งในเจตนา และการกระทำไม่ใช่ได้มาด้วยความบังเอิญ หรือด้วยการแก่งแย่งเบียดบังมาจากผู้อื่น...”

๔. ไม่หยุดนิ่งที่จะหาทางให้ชีวิตหลุดพ้นจากความทุกข์ยาก โดยต้องขวนขวยไฟหัว ความรู้ให้เกิดมีรายได้เพิ่มพูนขึ้นจนถึงขั้นพอเพียงเป็นป้าหมายสำคัญ พระราชนำรัศสอนหนึ่งที่ให้ความชัดเจนว่า “...การที่ต้องการให้ทุกคนพยายามที่จะหาความรู้ และสร้างตนเองให้มั่นคงนี้เพื่อตนเอง เพื่อที่จะให้ตัวเองมีความเป็นอยู่ที่ก้าวหน้า มีความสุข พอมี พอกิน เป็นขั้นหนึ่ง และขั้นต่อไป ก็คือให้มีเกียรติว่าขึ้นได้ด้วยตนเอง...”

๕. ปฏิบัติตนในแนวทางที่ดี ลดละลิ่งชั่วให้หมดสิ้นไป ทั้งนี้ด้วยสังคมไทยที่ล่มสลายลงในครั้งนี้ เพราะยังมีบุคคลจำนวนมิใช่น้อยที่ดำเนินการโดยปราศจากความละอายต่อแผ่นดิน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานพระบรมราชโวหารว่า “...พยายามไม่ก่อความชั่ว ให้เป็นเครื่องทำลายตัว ทำลายผู้อื่น พยายามลดพยายามลดความชั่วที่ตัวเองมีอยู่ พยายามก่อความดีให้แก่ตัวอยู่เสมอ พยายามรักษาและเพิ่มพูนความดีที่มีอยู่นั้น ให้กับภาระ สมบูรณ์ขึ้น...”

ในขณะที่ สุเมธ ตันติเวชกุล^๗ เลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนา ได้บรรยายพิเศษ ณ สำนักงานสถาบันปรีกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เนื้อความตอนหนึ่งว่า “พระบาทสมเด็จพระเจ้า-

^๗ สุเมธ ตันติเวชกุล. เศรษฐกิจพอเพียง. (เอกสารสรุปการบรรยายพิเศษ ณ สำนักงานสถาบันปรีกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๔๙).

๔๓๐ รวมบทความทางวิชาการ เรื่อง “มหาอุปกรณ์วิชาการ”

อยู่หัวทรงรับสั่งเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงว่า การพัฒนาบ้านเมืองก็เหมือนกับการสร้างบ้าน เวลาที่มีการสร้างบ้านลิ่งแรกที่ต้องทำคือ ต้องวางรากฐานผังเสาเข็ม เสาเข็มแต่ละต้นจะถูกคำนวณมาแล้วว่า ต้องแบกน้ำหนักได้เท่าไรแล้วจึงสร้างบ้าน แน่นอนว่าเสาเข็มวางไว้สำหรับบ้านสองชั้นก็จะแบกรับน้ำหนักได้แค่สองชั้น การพัฒนาประเทศก็เช่นกัน ที่ผ่านมาประเทศไทยเหมือนการย่างก้าวเข้าสู่การพัฒนาโดยที่ไม่ได้คำนึงถึงรากฐานของประเทศ ซึ่งรากของประเทศอยู่ที่ภาคเกษตรกรรม แต่กลับมุ่งไปสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่มีความต้องการปัจจัยสำคัญ ๓ เรื่องคือ ๑) เงินซึ่งประเทศไทยอาจมีไม่พอต้องไปปักจูจากต่างประเทศ ๒) เทคโนโลยี ประเทศไทยไม่เคยสร้างแต่ต้องนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศมาใช้ และ ๓) คน ซึ่งมาตรฐานการศึกษาไทยต่ำลง คุณภาพลดลง”

กรอบแนวคิดและตัวอย่างที่น่ามากล่าวอ้างนี้ หากประชาชนทุกคนห่วงงานและทุกคนนำไปประยุกต์ใช้ ตลอดจนนำไปเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตในทุกส่วนภาค ให้ตั้งอยู่บนฐานของเศรษฐกิจพอเพียง ก็จะทำให้สังคมเกิดความสมดุลของทุนและทรัพยากร ประชาชนสามารถปรับตัวพร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้อย่างเท่าทันก็จะนำไปสู่ความสุขความเจริญอันแท้จริงของประชาชนชาวไทย ซึ่งเป็นความสุข ความเจริญที่บุคคลและสังคมได้ด้วยความเป็นธรรมทั้งในเจตนาและการกระทำ เช่น มุ่งเน้นหาข้าวปลา ก่อนมุ่งเน้นหาเงินหากอง ทำมาหากินก่อนทำการค้าขาย นำภูมิปัญญาที่ติดอยู่กับตัวของกماทำกิน สิ่งนี้คือ ทุนทางสังคม และประเด็นสุดท้าย คือ ตั้งสติให้มั่นคง ร่างกายที่แข็งแรง นำความรู้ความสามารถที่มีอยู่มาปรับใช้กับวิถีชีวิตของตน เป็นแนวทางในการพัฒนาที่นำไปสู่ความสามารถในการพึ่งพาตนเอง และสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนในที่สุด

การพัฒนาอย่างยั่งยืนและเป็นธรรม : หลักสำคัญเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

การพัฒนาอย่างยั่งยืน จึงเป็นแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจที่ปราศจากการทำลายลิ่งแวดล้อมหรือระบบธรรมชาติและวิถีชีวิตของชุมชน เป็นการพัฒนาที่ทำให้สิ่งมีชีวิตดำรงอยู่ได้อย่างปกติสุขและมีคุณค่า รวมทั้งการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเป็นธรรม และเป็นการพัฒนาอย่างสมดุลโดยผสมผสานการพัฒนาด้านต่างๆ เข้าด้วยกันทั้งเศรษฐกิจ สังคม จิตใจ วัฒนธรรม การเมือง โดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา และมีชุมชนเป็นรากฐานของการพัฒนา ทำให้ประชาชนส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความสุขอย่างยั่งยืน

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง : ๔๓๑
การพัฒนาสังคมที่ยั่งยืนและเป็นธรรม

ประเด็นสำคัญอยู่ที่ว่า เราจะทำอย่างไรที่จะนำแนวคิดของการพัฒนาอย่างยั่งยืนไปประยุกต์ใช้อย่างมีคุณค่า และเกิดประโยชน์อย่างสูงสุด สุเมธ ตันติเวชกุล^๔ ได้กล่าวถึงหลักการสำคัญ ที่จะทำให้การพัฒนาเป็นไปอย่างยั่งยืนตามแนวพระราชดำริ คือ

๑. เน้นความเรียบง่าย (Simplicity) หรือทำเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่าย ทั้งในด้านหลักการและเทคโนโลยี ใช้เวลาสั้นในการทำงานและการแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยการใช้สติและปัญญาในการจัดการสภาพและปัจจัยต่าง ๆ ในสิ่งแวดล้อมทั้งในด้านบวกและด้านลบ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการแก้ปัญหาหรือการพัฒนาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

๒. ผลของการดำเนินกิจกรรมต้องตอบสนองประชาชนโดยตรง เพื่อช่วยให้ประชาชนสามารถเชิญปัญหาได้ด้วยตนเอง

๓. ใช้หลักการพออยู่ พอกิน ในขณะที่วางแผนการสนับสนุนให้ประชาชนสามารถอยู่ดี กินดี

๔. ใช้การสูญเสีย คือ การได้รับ (Our Loss is Our Gain) โดยเน้นกิจกรรมที่มีคุณค่ามากกว่าการให้ผลตอบแทนในอัตราสูงจากการลงทุน

๕. การลงทุนต้องนำมาซึ่งความสุขของประชาชนชาวไทย ซึ่งอาจไม่ใช่ผลกำไรที่เป็นตัวเงินตามความเข้าใจของคนส่วนใหญ่ ไม่ติดอยู่กับตำแหน่ง โดยผู้พัฒนาต้องคำนึงถึงการประเมินผลกระทบต่อสังคมตามมาตรฐานชาติ และทางสังคมของชุมชนมากกว่าการติดอยู่กับหลักการทางวิชาการที่อาจไม่เหมาะสมกับท้องถิ่น

๖. สนับสนุนความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Unity) ด้วยแนวทางความร่วมมือทั้งในทางความคิดและการปฏิบัติงาน เมื่อทุกอย่างพอดีเพียงก็จะเกิดความสมดุล ความสมดุลคือความเป็นปกติและยั่งยืนซึ่งอาจเรียกเศรษฐกิจพอเพียงในชื่ออื่น ๆ ได้อีก เช่น เศรษฐกิจพื้นฐาน เศรษฐกิจสมดุล เศรษฐกิจบูรณาการ เป็นต้น

ทั้งหมดนี้ คือ เศรษฐกิจทางส่ายกลางหรือเศรษฐกิจทางส่ายกลางแบบมัชณิมา-ปฏิปทา หรือเศรษฐกิจเชิงพุทธนั่นเอง เพราะเชื่อมโยงทุกเรื่องเข้าด้วยกันทั้งเศรษฐกิจ จิตใจ

^๔ สุเมธ ตันติเวชกุลและคณะ. **เศรษฐกิจพอเพียง เศรษฐกิจชุมชน.** วารสารกองทุนพัฒนาชุมชน. (กรุงเทพฯ : ๒๕๔๗), หน้า ๑๒ - ๑๗.

๔๓๒ รวมบทความทางวิชาการ เรื่อง “มหาอุปราชวิชาการ”

สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และการเมืองพร้อมกันไปได้ เหมือนอย่างที่ นิชิ เอียวคิริวังค์^๔ กล่าวไว้ว่า การผลิตในเศรษฐกิจพอเพียงมีจุดมุ่งหมายเพื่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิต

สิ่งที่สำคัญที่สุดการพัฒนาอย่างยั่งยืนนั้น จะต้องยึดหลักทางสากลมาในการดำเนินชีวิตอยู่อย่างพอประมาณ ตามฐานะ ตามอัตภาพ ไม่หลงใหลไปตามกระแสสวัสดิニยม มีอิสรภาพและมีเสรีภาพ สุเม褚 ตันติเวชกุล^๕ ได้แสดงถึงหลักการพัฒนาอย่างตามแนวทางพระราชดำริที่มีหลักสำคัญ ๕ ประการ คือ

๑. ด้านจิตใจ ต้องทำตนให้เป็นที่พึ่งแห่งตน มีจิตสำนึกที่ดี สร้างสรรค์ให้ตนเอง และประเทศชาติโดยรวม มีจิตใจเอื้ออาทร ประนีประนอม เห็นประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง

๒. ด้านสังคม แต่ละชุมชนต้องช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายชุมชนที่แข็งแรง เป็นอิสรภาพ

๓. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ใช้และจัดการอย่างฉลาดพร้อมทั้งหาทางเพิ่มมูลค่าโดยให้ยึดออยู่บนหลักการของความยั่งยืน

๔. ด้านเทคโนโลยี จากสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็ว เทคโนโลยีที่เข้ามาใหม่มีทั้งดีและไม่ดี จึงต้องแยกแยะบนพื้นฐานของภูมิปัญญาชาวบ้านและเลือกใช้เฉพาะที่สอดคล้อง กับความต้องการและสภาพแวดล้อมของประเทศไทยและควรพัฒนาเทคโนโลยีจากภูมิปัญญาของเราร่องด้วย

๕. ด้านเศรษฐกิจ แต่เดิมนักพัฒนามักมุ่งที่การเพิ่มรายได้ และไม่มีการมุ่งที่การลดรายจ่าย ในเวลาเช่นนี้จะต้องปรับตัวทางใหม่ คือ จะต้องมุ่งลดรายจ่ายก่อนเป็นสำคัญ และยึดหลักพออยู่พอกิน พอยใช้ หลังจากนั้นจึงจะคิดหารายได้ในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป หลีกเลี่ยงจากการก่อหนี้ โดยไม่มีผลตอบแทนที่คุ้มค่าและพยายามลดความเสี่ยงด้านต่างๆ

^๔ นิชิ เอียวคิริวังค์, ศาสตราจารย์. มิติวัฒนวัฒนธรรมในยุคเศรษฐกิจพอเพียง : ความหมายและความสำคัญในมิติทางวัฒนธรรมในยุคเศรษฐกิจพอเพียง. {กรุงเทพฯ : ศูนย์มานุษยวิทยาลิรินทร์ (องค์กรมหาชน), ๒๕๔๔}, หน้า ๙.

^๕ สุเม褚 ตันติเวชกุลและคณะ. (๒๕๔๒). อ้างแล้ว, หน้า ๒๐.

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง : ๔๓๓
การพัฒนาสังคมที่ยั่งยืนและเป็นธรรม

คนไทยทุกคนควรมีส่วนร่วมในการปฏิบัติอย่างไร

หากเราได้ศึกษาและพิจารณาถึงแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของพระองค์ท่านอย่างถ่องแท้ ดังกล่าวข้างต้นแล้วน่ามาปฏิบัติ เราจะพบว่าเศรษฐกิจพอเพียงไม่ใช่เป็นเศรษฐกิจของคนยากจนเท่านั้น แต่เป็นแนวคิดการดำเนินชีวิตและการปฏิบัติตนด้วยความพอเพียงของบุคคลทั่วไป ซึ่งเป็นฐานสำคัญในการพัฒนาตนเอง พัฒนาประเทศของคนทุกระดับตั้งแต่ครอบครัว ชุมชน บริษัท องค์กร หน่วยงาน รัฐ จนถึงระดับประเทศ

พอเพียงสำหรับเกษตรกร เป็นเศรษฐกิจเพื่อการเกษตรที่เน้นการฟื้นฟูดิน เครื่องจักร ความจริงเกษตรกรได้ใช้ความรู้ความสามารถ ในการบริหารจัดการที่ดิน แหล่งน้ำ และกิจกรรมการเกษตร ได้อย่างเหมาะสมสมสอดคล้องกับสภาพพื้นที่ของตนเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว แต่สิ่งที่ต้องการเน้นก็คือ การนำเรื่องทฤษฎีใหม่มาปฏิบัติ เช่น นำฐานการผลิตความพอเพียงมาใช้ในร่องรอยของการเกษตร โดยเริ่มจากการผลิต จะต้องทำในลักษณะพึ่งพาอาศัยทรัพยากรในร่องรอยและทรัพยากรธรรมชาติ ผสมผสานกัน ให้มีความหลากหลายของกิจกรรมการเกษตรในร่องรอย

พอเพียงระดับประเทศ เป็นเศรษฐกิจพอเพียงแบบก้าวหน้า ซึ่งส่งเสริมให้ชุมชน หรือเครือข่ายวิสาหกิจสร้างความร่วมมือกับองค์กรอื่นๆ ในประเทศไทย เช่น บริษัทขนาดใหญ่ ธนาคาร สถาบันวิจัย เป็นต้น การสร้างเครือข่ายความร่วมมือในลักษณะเช่นนี้ จะเป็นประโยชน์ในการสืบทอดภูมิปัญญา การแลกเปลี่ยนความรู้เทคโนโลยี และบทเรียนจากการพัฒนาตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง หากพูดถึงประเด็นนี้ ในสังคมไทยมีตัวอย่างให้เห็นเป็นรูปธรรมมากมาย เช่น คุณลุงประยงค์ รณรงค์ เจ้าของรางวัลแม็กไซค์คนล่าสุดของประเทศไทย ผู้ซึ่งชุมชนเข้มแข็ง เศรษฐกิจพอเพียงได้อย่างชัดเจน^๗

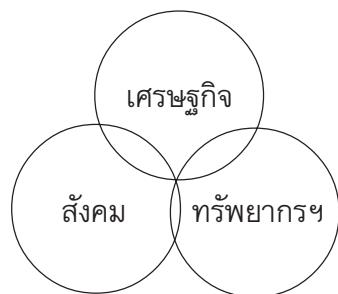
คุณลุงประยงค์ ถือเป็นบุคคลตัวอย่างผู้ปฏิบัติตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำริ ที่ประสบความสำเร็จอย่างสูงสุดระดับประเทศบุคคลหนึ่งอย่างชัดเจน ดังนั้น ในฐานะที่เราเป็นคนไทยคนหนึ่ง หากเราจักคำว่า “พอ” กำหนดเล่นความพอดีของตนเอง มีชีวิตความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย เดินทางสายกลางยึดแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงของพระองค์ ท่านมาเป็นเครื่องนำทางชีวิตถือว่าเป็นมงคลสูงสุดของชีวิต

^๗ มติชนรายวัน. ๖ สิงหาคม ๒๕๕๗. หน้า ๔.

๔๓๔ รวมบทความทางวิชาการ เรื่อง “มหาจุฬาฯวิชาการ”

ทิศทางการพัฒนาประเทศของภาครัฐในอนาคต

จากหลักการสำคัญในการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามแนวพระราชดำริทั้งกล่าว รัฐบาลจึงได้อัญเชิญแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ตามพระราชดำริ sama เป็นแนวคิดนำทางในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ - ๑๐ เพื่อพัฒนาและบริหารประเทศโดยยึดหลักทางสัยกลางให้ประเทศชาติรอดพันจากวิกฤตสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคง และนำไปสู่การพัฒนาที่สมดุล มีคุณภาพและยั่งยืน ดังนั้นทิศทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ จึงเน้นที่รากฐานการพัฒนาอย่างสมดุล ใน ๓ มิติคือ เศรษฐกิจ สังคมและทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม^๔ ดังรูปภาพที่ ๑

ภาพที่ ๑ ภาพฐานการพัฒนาที่สมดุล

รากฐานการพัฒนาทั้ง ๓ มิตินี้จะต้องเกือบกู่กัน สนับสนุนซึ่งกันและกันจึงจะเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน ตัวอย่างเช่น มิติเศรษฐกิจ ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจ จะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อระบบเศรษฐกิจของประเทศสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีภูมิคุ้มกัน สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก ไม่พึ่งพาภาคการผลิตภาคใจภาคหนึ่งมากเกินไป และต้องเป็นการผลิตที่ใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การผลิตสินค้าและบริการจะต้องคำนึงถึงการใช้ปัจจัยการผลิตที่มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพทางการผลิตของประเทศและความต้องการของตลาด

^{๙๙} แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ.๒๕๕๐ - ๒๕๕๔). วารสารเศรษฐกิจการเกษตร (กรุงเทพฯ : ๒๕๕๗), หน้า ๓ - ๔

แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง : ๔๓๕

การพัฒนาสังคมที่ยั่งยืนและเป็นธรรม

มิติสังคม เน้นการพัฒนาคน การทำให้คนในสังคมอยู่ดีมีสุขมีคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งครอบคลุมถึงการมีสุขภาพอนามัยที่ดีทั้งร่างกายและจิตใจ มีความรู้ มีงานทำ มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต มีครอบครัวที่อบอุ่น มั่นคง มีการดำรงชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดีทุกระดับ โดยเฉพาะภูมิปัญญา การพัฒนาคนนั้นจะต้องควบคู่กับคุณธรรม จริยธรรม ให้ความสำคัญกับคุณค่าทาง จิตใจ วัฒนธรรม สร้างสรรค์ภูมิปัญญาท่องถิน ต้องเพิ่มบทบาทของสถาบันครอบครัว ศาสนา การศึกษา ห่วงเห็นถึงกำเนิดและทารพยากรธรรมชาติในชุมชน

มิติทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งสร้างความสมดุลให้เกิดขึ้นระหว่างทรัพยากรธรรมชาติกับการอนุรักษ์ธรรมชาติ ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมในระยะยาว เมื่อเราใช้ประโยชน์ก็ต้องมีการฟื้นฟูให้สามารถใช้ได้ตลอดไป หากเรายังคงความสำคัญกับการสร้างความสมดุลในการพัฒนาทั้ง ๓ มิติดังกล่าวไปพร้อมกัน ก็จะเป็นแรงผลักดันที่สำคัญต่อการสร้างฐานเศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืนในอนาคต

เศรษฐกิจพอเพียงคือแนวทางพัฒนาของโลก

ด้วยประปีชาสามารถในการเป็นนักคิดของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระองค์ท่านได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของการพึ่งพาตนเอง ความพอ มี พอกิน พอยใช้ การรักษาปรมาณตน การคำนึงถึงความมีเหตุมีผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว และทรงเตือนสติประชาชนคนไทยไม่ให้ประมาณ ตระหนักถึงการพัฒนาที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ตลอดจนการมีคุณธรรมเป็นกรอบในการดำรงชีวิตภายใต้เศรษฐกิจพอเพียง เป็นเหตุให้นานาประเทศตื่นตัวในการปรับรูปแบบการพัฒนาอย่างยั่งยืนภายใต้แนวคิดใหม่ “แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง” โดยนายโคฟี่ อันนัน เลขาธิการสหประชาชาติ ได้ทูลเกล้าถวายราชวัล “ความสำเร็จสูงสุด ด้านการพัฒนามนุษย์” แด่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ที่ผ่านมา ราชวัลนี้เป็นราชวัลชิ้นแรกของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ที่จัดทำขึ้นเพื่อร่วมเฉลิมพระเกียรติ ในโอกาสแห่งการเฉลิมฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี ด้วยพระมหากรุณาธิคุณที่พระองค์ท่านมีต่อประเทศไทย ที่ได้พระราชทานแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งชี้ถึงแนวทางการพัฒนาที่เน้นความสมดุล ความพอปรมาณ ความมีเหตุผล สำนึกรักใน

๔๓๖ รวมบทความทางวิชาการ เรื่อง “มหาจุฬาฯวิชาการ”

คุณธรรมและการมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี พ่อที่จะด้านทานและลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงต่างๆ จากกระแสโลกภัยวัตน์ ด้วยแนวคิดดังกล่าวที่ สหประชาชาติ จึงมุ่งเน้นเพียรพยายามและส่งเสริมการพัฒนาคนในประเทศไทย ให้ความสำคัญต่อความอยู่ดีมีสุขของประชาชนเป็นเป้าหมายสูงสุดในการพัฒนา^๙

ស៊រុប

การพัฒนาหากดำเนินไปอย่างเร่งรีบตามกระแสหลัก จะเป็นอันตรายและเสี่ยงต่อความล้มเหลวที่จะเกิดขึ้นแบบช้าๆ ความยั่งยืนจะไม่บังเกิดขึ้น การพัฒนาทางเลือกแบบค่อยเป็นค่อยไป ด้วยแนวคิดหลักของความพอเพียง คือ ทางสายกลางที่ประกอบไปด้วยความพอประมาณที่ไม่มากและไม่น้อยเกินไป ไม่ฟุ่มเฟือย ฟุ่มเฟือย มีรายจ่ายเพียงพอต่อรายรับความมีเหตุผล ซึ่งอธิบายได้ด้วยภูมิปัญญาและวิชาการ และการมีภูมิคุ้มกันที่ดี ที่จะมากระทำบัน្តกิจจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก เป็นวิธีการที่เหมาะสมในการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป็นรากฐานที่แข็งแรง สังคม ที่จะก้าวไปสู่ความยั่งยืนและเป็นธรรมในสังคม วัดได้จาก ตัวบุคคล สังคม กิจกรรมการพัฒนา ทุน สิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติและเครือข่าย ในลักษณะบูรณาการและเชื่อมโยงกันแบบองค์รวม ดังนั้น แนวคิดเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานแก่ปวงชนชาวไทยนั้น เป็นแนวคิดที่ชัดเจนที่สุด ที่แสดงให้เห็นถึงการวิเคราะห์ปัญหาและแก้ปัญหาแบบองค์รวม ผู้เขียนคิดว่าถึงเวลาแล้ว ที่คนไทยทั้งประเทศต้องหันมาดามรอยพระยุคบาท โดยยึดเอาหลักการทั้งหลัก ที่พระองค์ทรงแสดงให้เห็นมาใช้เป็นหลักปฏิบัติในการดำเนินชีวิตเป็นประทีปส่องทาง เพื่อความดีงาม อันจะบังเกิดขึ้นแก่ชีวิต ครอบครัว สังคม ชุมชน ประเทศไทยและโลกของเรานี้ที่สุด

^๙ มติชนรายวัน. ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๗.

บรรณานุกรม

เกษตรและสหกรณ์, กระทรวง. **พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกับการพัฒนาการเกษตรไทย.**

กรุงเทพฯ : ออมรินทร์พรีนดิ้ง, ๒๕๓๗.

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. กลุ่มงานเศรษฐกิจพอเพียง.

การสร้างขบวนการขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง. มปท., มิถุนายน ๒๕๔๗.

คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. ที่ศึกษาที่ท้าทายแห่งการพัฒนาประเทศไทย ในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐. **การสร้างฐานเศรษฐกิจที่มั่นคง และยั่งยืน.** ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๗.

นิธิ เอี่ยวศรีวงศ์, ศาสตราจารย์. **มิติวัฒนธรรมในยุคเศรษฐกิจพอเพียง : ความหมาย และความสำคัญ ใน มิติทางวัฒนธรรมในยุคเศรษฐกิจพอเพียง.** กรุงเทพฯ : ศูนย์มานุษยวิทยาลิรินทร(องค์กรมหาชน), ๒๕๔๗.

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ.๒๕๔๐ - ๒๕๔๔) รวมรวมจากการสาร เศรษฐกิจการเกษตร. มีนาคม ๒๕๔๙, อีคอนนิวส์ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙.

พระราชดำรัสวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๐. (๒๕๔๐). [Online]. Available : <http://www.kanchanapisek.or.th>. [๒๕๔๗, มกราคม ๑๖].

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ, สำนักงาน. (๒๕๔๗). เอกสารประกอบการประชุม “วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีกับเศรษฐกิจพอเพียง”, เมษายน ๒๕๔๗, ซึ่งได้ ประมวลผลลั่นกรองจากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียง” ซึ่งพระราชทานในโอกาสต่างๆ รวมทั้งพระ ราชดำรัสต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง.

๔๓๙ รวมบทความทางวิชาการ
เรื่อง “มหาอุปราชวิชาการ”

สถาบันปรีกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน เอกสารสรุปการบรรยายพิเศษเรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียง”, ๒๕๔๗.

สุเมธ ตันติเวชกุล. **เศรษฐกิจพอเพียง.** เอกสารสรุปการบรรยายพิเศษ ณ สำนักงานสถาบันปรีกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๒๕๔๗.

สุเมธ ตันติเวชกุลและคณะ. “**เศรษฐกิจพอเพียง เศรษฐกิจชุมชน**”. วารสารกองทุนพัฒนาชุมชน, กรุงเทพฯ, ๒๕๔๒.

Sufficiency Economy [Online], 49 (1). Available <http://www.sufficiencyeconomy.org/show.php?Id=126>

